

izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
z celo leto 3 gld. — kr.
pol leta 1 „ 60 „
četrta leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
poslopiu (Bischofhof.)
Deložniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo.
Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Nagla smrt italijanskega kralja Viktorja Emanuela I.

Sijajna gospoda je novega leta den v Rimu vhajala v kvirinalsko palačo čestitat italijanskemu kralju. Ta je bil precej dobre volje do vseh, le diplomatom ali zastopnikom vnanjih držav je opomnil, da se za Italijo in za vso Evropo pripravljajo važne reči, pri katerih bo zopet oster meč odločil. Par dni poznej ga je obiskal francoskih republikancev vodja, zviti Gambetta, z katerim se je pri zaprtih dverih pogovarjal. Toda brž potem so se mu vnela pljuča in 9. januarja je umrl — spreviden z sv. zakramenti, 57 let star.

Viktor Emanuel je bil in ostane, čeravno osebno malo kaj prida, vsekako znamenita oseba v svetni in cerkveni zgodovini. Z pomočjo italijanskih prekucubov, freimaurerjev in njihovih zaveznikov: Palmerstona, Napoleona III. in Bismarka je iztirjal Avstrijance iz Italije, pregnal burbonske vladarje iz Modene, Parme in Neapolitanskega ter naposled celo papeža oropal njegovih dežel in tako vse italijanske dežele združil v eno, precej veliko in imenitno kraljestvo. Zoper sv. katoliško Cerkev je kot kralj podpisal veliko neizmerno hudih ukazov in se tako močno pregrešil. Vzel je papeževe dežele, mesto Rim in v njem palače, ki so bile od nekdanj lastnina namestnikov Kristusovih; pograbil je po celej Italiji vse cerkveno premoženje, zatrl vse samostane in katoliške zavode. Sv. očeta Pija IX. je imel prav kot jetnika zaprtega v vatikanski palači, okoli katere je bilo polno nastavljenih njegovih beričev, vohunov in vojakov. Ali vkljub temu je naposled v smrtni sili dobil odpuščanje od sv. očeta ter je kot katoličan umrl, spravljen z razžaljeno Cerkvijo, spravljen, kakor upamo, tudi z Bogom! Ta čuden človek se je narodil l. 1820. kot sin pijemonteškega ali sardinskega kralja Karla Alberta. Ko je ta od našega slavnega Radeckija pri Novari bil tepen in pobit 23. marca 1849, se mu je kraljevanje tako pristudilo, da je krono odložil in jo dal svojemu sinu Viktorju Emanuelu, ki je nesrečno vojsko

brž skončal in mir naredil. L. 1859. se je z francoskim cesarjem Napoleonom III. zvezal zoper nas ter je po bitkah pri Mortari, Magenti in Solferinu pograbil Lombardijo z Milanom, potem Toškano z Florencijo, dalje Parmo, Modeno in del papeževe dežele z Bologno. Sedaj je začel zoper neapolitanskega kralja rovat z pomočjo Garibaldi. Uže l. 1861. je kralja pregnal in se polastil lepega Neapola in rodovitne Sicilije. Vse do sedaj ugrabljene dežele je združil v italijansko kraljestvo, on sam je iz pijemonteškega kraljiča postal prvi italijanski kralj. Toda Italija po njegovih mislih še ni bila po vsem dognana. Manjkalo še njej je lepe Venecije in staroslavnega Rima. L. 1866. se je zvezal z Prajzi in z Bismarkom zoper Avstrijo. Bil je sicer od nas hudo tepen pri Custozi in Višu. Ali ker smo se zoper Prajze nesrečno vojskovali, nam je italijanski kralj vendarle izmeknil Venecijo in novega kraljestva meje potisnil do Tirolskega, Koroskega in Gorice. Rima pa ni mogel brž dobiti v svojo oblast, ker so papeža branili francoski vojaki in Garibaldi, ki je z svojimi od Viktor-Emanuela dobro podpiranimi prostovoljci prilomastil blizu do Rima, pri Mentani hudo pretepli in izrinili. Ko so pa l. 1870. Francozi bili od Prajzev strahovito pobiti, cesar Napoleon III. vjet in odstavljen, je zviti Viktor-Emanuel to priliko dobro porabil. Njegova vojska je meni nič tebi nič kar naravnoč mahnila v Rim in papeža potisnila v vatikansko palačo. Vse drugo je italijanski kralj pograbil; staroslavni Rim je postal koncem l. 1872. glavno mesto Italije in prestolnica Viktorja Emanuela.

Ko so njegovi vojaki l. 1870. vdrli proti Rimu, so na vsa usta kričali: „Roma o morte“ t. j. Rim ali smrt. No, sedaj se mu je oboje do pike spolnilo. Dobil je Rim in v njem kraljeval 7 let, pa tudi smrt ga je ondi dohitela.

Papež Pij IX. so vse izobčili, kateri so pripomagali pri zasedanju papeževih dežel in Rima, toda imenovali niso nikogar. Ko je tedaj Viktor-Emanuel 9. jan. svojemu dvornemu kaplanu, kanoniku Anzinotu naznanil, da hoče z sv. zakramenti

spreviden biti, je ta brž poslal k sv. očetu prašat, kaj mu je storiti. Ta se usmili kralja in odpošljejo takoj č. g. Centi-ja z polnim pooblastilom gledé sv. odveze. Kralj se temu res izpové, dobi odvezo in prejme iz rok dvornega kaplana z veliko pobožnostjo vpríčo svoje kraljevske rodbine in ministrov sv. Rešnje telo. Kmalu potem je zgubil govorico ter je sedé v postelji z roko dajal znamenja in jemal slovo; okoli $\frac{1}{2}$ treh izpije kupico vode, izdihne globoko, nagne glavo in umrje. Ko so sv. oče o tem dobili glas, so z rokama pokrili svoj obraz in molili za tistega, ki jih je najhujše preganjal. Čudno je tudi to, da je Viktorjev zaveznik, Napoleon III, isti den v mesecu, namreč 9. januarja (l. 1873.) umrl. Nedavno so se kraljevi dvorniki pogovarjali, kako bodo papeža pokapali. Sedaj pa žalujejo sami na grobu svojega mrtvega kralja; 86letni Pij IX. pa živijo!

Katoliško-versko življenje.

I. Vera brez dobrih del je mrtva. Katoliški kristijan mora svoje versko prepričanje tudi v djanjih kazati. To se lahko godi na mnogovrstni način. Pravi katoličan prejema marljivo pomočke večnega zveličanja, kojih mu sv. Cerkva neprestano ponuja; on spolnuje povsod in vselej zvesto cerkvene zapovedi, se udeležuje marljivo redne in izredne službe božje, se zanima za pobožne bratovščine, stanovske in molitvenske družbe, se ne sramuje svojo vero tudi očitno spoznavati ter se trdno drži svojih dušnih pastirjev, škofa in papeža. Njegovo srce ljubi Boga in bližnjega ter skrbi, vsak po svojih okoliščinah, za čast božjo, za zveličanje duš, zlasti ga zanima izvedeti in, če mogoče, tudi pomagati zastran razširjevanja sv. vere po svetu. Prvi kristijani mu služijo v spodbudo in zgled. Solunčani so sv. Paulu, ko je bolehal v Korintu, doposlali denarjev, vrli Filipijčani so isto tako podpirali sv. Paula, ko je ta v Rimu, čeravno jetnik, oznanoval Sina božjega in širil njegovo kraljestvo. Toda to kraljestvo še ni dokončano. Neizmerno veliko narodov je še v temi krivoverstva in paganstva. Vsaki den umerje po 80.000 ljudi, čijih duše stopijo pred sodnika božjega, 1400 milijonov ljudi živi na zemlji, krščenih pa je samo 400 milijonov, ostali so še tidi ajdi, h katerim prihaja sedaj komaj 8000 misijonarjev. Res, žetev je neizmerna, delavcev pa jako malo. Zato je lanjski shod avstrijskih katoličanov tedaj pravo zadel, ko nam je priporočal, naj bi se za sv. misijonske zadeve bolj zanimali in več delovali za razširjevanje kraljestva božjega med paganskim in krivoverskim svetom!

Zadnji čas so res evropski katoličani za ovo sveto reč začeli bolj skrbeti, v prvi vrsti na Francoskem, v Belgiji, v Holandiji, na Angleškem in deloma tudi na Nemškem. V omejenih deželah,

razun poslednje, imajo celó posebna semenišča, v katerih se odgojujejo mladi misijonarji. Pri nas takih zavodov nimamo, pač pa podpiramo misijone po posebnih družbah z molitvijo in denarji. Takih družeb je več. Omenimo zraven družbe sv. Cirila in Metoda, ki moli za združenje razkolniških Slovanov z naslednikom sv. Petra, rimskim papežem, najimenitnejših: 1) Marijino društvo za spreobrnjenje zamorcev v srednji Afriki; 2) Leopoldinina ustanova v podporo misijonarjem v Severni Ameriki; l. 1876. je imela 20.044 fl. dohodkov; 3) družba sv. Severina je l. 1876. za misijonske zadeve potrošila 2795 fl.; 4) centralni komisarijat za sveto deželo 22.331 fl.; 5) društvo sv. Bonifacija podpira katoliške zadeve med lutrovci na Nemškem, Danskem, v Švediji in Norveškem; 6) društvo sv. detinstva božjega je l. 1876. imelo 83.707 fl. za otroke, katere paganski stariši na Kitajskem zametujejo, katoliški misijonarji pa pobirajo, krščujejo in izrejajo. To ljubeznjivo društvo bi lahko mnogo več storilo, če bi ne imelo mnogovrstnih sovražnikov. Tudi je njegovo širjenje med šolskimi otroci minister Stremajer ostro prepovedal. Na Francoskem ni tako, in je imelo društvo l. 1876. dohodkov 1.123.556 frankov in vendar še tam zarad te velike darežljivosti nihče ni ubožal. Najimenitnejše za nas katoliške Slované v Avstriji je pa 7) društvo čistega početja blažene device Marije. To društvo je namenjeno turškim, večidel slovanskim kristijanom in razširjevanju sv. katoliške Cerkve v tamošnjih deželah. L. 1876. je imelo 8463 fl. dohodkov. To društvo bodi posebno sedaj priporočeno, ko je vsled 2letne strašne vojske mnogo cerkva, kapel itd. razdrenih in so tamošnji revni kristijanec od Turkov skoro vsega oropani. Veliko v tej reči storijo usmiljene sestre v Zagrebu in njihov duhovni vodja, kanonik Hepperger, rodóm Tirolec, a odkritosrčen in iskren ljubitelj naroda slovanskega. Z njegovo pripomočjo so se usmiljene sestre naselile v Serajevu v Bosniji in v Mostaru v Hercegovini ter tako srečno delujejo, da jih vse spoštuje in občuduje. (Dalje prihodnjic.)

Gospodarske stvari.

Načrt mariborske podružnice štirskega bučelorejskega društva.

(Sestavljen v odborovej seji dne 5. januarja 1878.)

Gledé na to, da se je v naših po naravi toliko blagoslovljenih krajih do sedaj le malo ali z redkimi izjemki, celó nič ni za bučelorejo storilo, in da je poskušnja, ktera se je pred nekterimi leti z bučelorejo srečno pričela, po nezgodi časov zopet opešala, vkljub temu se je odbor mariborske podružnice dela lotil, naj bi zamujeno ne samo skorej popravil, ampak pomenljivosti in ugodnej legi mesta vstrežaje mariborsko podruž-

nico v celó imenitno če ne v prvo cele dežele povišal.

Obširnih zavir, kakor so: predsodki in nemarnost, po kateri se premožnejše rodovine za ta zelo važni oddelek poljedelstva nikakor ne brigajo, ubožnejše vsako novo naredbo le sumljivo opazujejo in trdovratno pri starem ostati hočejo, ne prezirajé se odbor mariborske podružnice podviza z nevtrudljivo stanovitnostjo pri svojem početju, po varčni in koristni rabi prejetih zneskov, po rednih naznanilih, kako se je denar obrnil, po zborih v raznih krajih, po podučevanju in razdeljenju dobrih lahko umljivih nemško in slovensko spisanih knjig o bučeloreji svoj namen doseči.

Da bi se z najvažnišim počelo in dober temelj postavil, se je sledeče sklenilo: 1) Predsednik društva naj za to skrbi, da se v vrtu tukajšnje c. kr. učiteljske pripravnice na njene stroške primeren bučelnjak (ulnjak) postavi; društvo pa se zaveže priskrbeti potrebnih panjev z bučelami, napraviti izgleden bučelnjak ter pripravnikom deliti nauk v bučeloreji. 2) V kratkem se razpošljejo povabila prečastitej duhovščini, gg. učiteljem, srenjskim predstojnikom dveh okrajev mariborskih desnega in levega pobrežja, v katerih misli podružnica svoje delo najprej začeti. Tem povabilom priložil se bo tudi formular s prošnjo, naj se blagovoljno potrebne date izpolnijo, da se vstvari statistika bučeloreje v omenjenih dveh okrajih. 3) Odborovi udje si bodo prizadevali po ustmeni priporočbi ali z dopisi do onih oseb, od katerih se kakošnja pomoč pričakuje, za pomnoženje udov skrbeti. 4) Priredili se bodo dobri panji ter se bodo udom po znižani ceni prodajali. Pred vsem se bodo taki priprosti Dzirzoneci za odajo naročili, kakor jih kmet po izgledu potem lahko sam naredi. 5) Po društvenih pravilih se bodo v raznih krajih celega okraja zbori obhajali, pri katerih se bo o bučeloreji prednašalo, razstavljalo in sicer po okoljščinah nemški ali slovenski. Razun rednih vsako leto udom društva poslanih poročilih se bodo male brošure, ktere bodo potreben nauk o bučeloreji jedrnato pa priprosto donášale, pred vsem v slov. jeziku razpošiljale. 6) Društveni denar naj se varčno in le za one stroške rabi, kateri se strogo z tem načrtom vjemajo in od katerih se vspeh gotovo pričakovati sme. Vsako leto se bo torej mesca januarja in julija konečen račun z poročilom o društvenem stanju in njegovej delavnosti ali udom razposlal ali v časnikih objavil.

Maribor dne 8. jan. 1878.

Za odbor podružnice:

Doktor zdravilstva Filip Terč
predsednik.

Črni sajevec ali prisad na drevesih.

M. Ta bolezen se spozna na tem, da posamezna mesta na skorji ali lesu črna in kakor ožgana ali z sajami počrnjena postanejo. Najbolj pogosto se

ta bolezen nahaja na jablanih, ki so bile ranjene. Včasih nastane tudi vsled cepljevanja v cep ali pa če se prepozno na spomlad iztrebijo in izrežejo, tudi po ribanju, otiskah in drugih ranah brž ko se spomladi sok začne po drevesu pretakati. Za ozdravljenje se bolena mesta do zdravega lesa izrežejo potem pa z katranovcem ali smolovcem dobro pomažejo. Če je rana prevelika, se mora še z platneno obezo obezati. Če je pa ta bolezen vzročena po presilnem pritoku drevesnega soka, je treba drevesu puščati. Če so bolena mesta na bolj mladem lesu nastala, svetujejo nekteri, da se nad rano na strani cepič vcepi, kar pre pomaga, da se sajevična rana z novo skorjo prevleče. Če je mokrota vzrok ti bolezni, treba je najprej zemljo prevelike moče oprostiti, ker sicer izrezavanje in cepljenje nič ne pomaga. Če bolezen mlada drevesa napade ali pa če so drevesa za presajanje namenjena že na nji bolena, je boljše, da se brž proč vržejo, ali se globočeje pod bolenim mestom še jedenkrat požlahtnijo. Če je pa bolezen se že zlo razširila in če je les že precej daleč doli se posušil, tako takemu drevesu ni več pomagati in gotovo konec vzame.

M. Ovcam uši pregnati je sicer vsakokrat težavno in se ne posreči vedno ovcam, posebno, če so v polni volni, uši in lasni mrčes popolnoma pregnati. Najboljši pomoček zoper te nadležne zajedavce je voda, v kateri se je navadnega tobaka nekaj kuhalo. V taki vodi se potem živali kopljejo na tak način, da se posamezne živali znak v vodo podržijo in se jim le glava zunaj vode drži. Tako se žival 1—2 minuti v ti tekočini koplje. Glava se ji pa le sme z tobakovo vodo umivati. Ko je ovca skopana, se ji mokrota iz volne dobro izžene. Za kuhanje se vzame 1 del navadnega tobaka in 25 delov vode n. pr. 1 funt tobaka in 25 funtov vode. Tako močna voda ovcam ne škoduje in sicer ovcam med vso domačo živino še najmanj. Če se pa neprevidno z njimi ravna, jim pa more tobakova voda tudi nevarna postati. Najboljše pa je, da se na to pridno gleda, da so ovce dobro rejene, ker skušnja uči, da so ravno slabo rejene živali napadom vsakojakega mrčesja najbolj podvržene.

M. Kako madeže iz perila odpraviti. Madež v perilu se pomaže nekoliko z putrom in po nekterih minutah se položi nanj nekaj v vodi namočenega potašeljna in perilo izriblje. Če se potem perilo na solncu posuši, madeži iz njega brez sledu izginejo.

Sejmovi na Štajerskem. 21. jan. Teharje; 22. Mozirje; 25. jan. Artiče, Koprivnica, Slov. Gradec, Gomilce.

Sejmovi na Koroškem. 20. jan. sv. Hema na Krki; 25. jan. št. Paul v labodski dolini.

Dopisi.

Iz Čadrama. Pretečena letina se sme za naš kraj med srednje šteti. Bilo je še vsakega sadeža nekaj, vsaj za potrebo. Tudi turška vojska nam nagaja; še zmaga Rusov in padee Plevne naših velikašev v Oplotnici ni razveselil. Zastonj bi na ušesa vlekel in poslušal, da bi kdo izmed teh na pol omikanih politikarjev kaj o tem omenil, če ravno so vsi razum enega sami rojeni Slovenci. Kako tedaj to? Naš kraj denar svoj iz Turčije dobiva, kamor se les prodaja; steklarna kneza Hugo W. Grätza pošilja skoraj vse svoje obilne izdelke Turkom in ker tam vojska razsaja, plačila po 2, 3 in več mesecev izostajajo in delavci naši pomenkanje trpijo. Tudi fužine za železo družbe Steinauer Mullé v Oplotnici dobivajo naročila svoja po večem iz Turškega in zdaj so ona tako pičila, da se le še dela toliko, da vse ne stoji in delavci imajo le pičlo dnevno plačo in sliši se, če bi Turk zmagoval, boljše bi bilo za nas, ker pa Rus zmaguje, se nam slaba godi! Kramarski Angleži tudi tako modrujejo, ker jim je več za denar, kakor pa za odrešenje v verige turške sužnosti vkovanih kristjanov mar. Še bolj grdo je pa, če Slovenci zaradi penez ubogim slovanskim sobratom ne privoščijo zaželjene svobode. Sicer je pa tudi prazen strah, da bi z propadom Turčije propala tudi naša kupčija; še le povzdignola se bo. Kajti osvobodjeni kristjani bodo v omiki in premožnosti hitro napredovali in kupčija z omikanimi in premožnimi narodi je povsod bogatejši, kakor z surovimi, izsezanimi trpin. Skrbimo le, da bo naša roba vselej dobra, steze v redu, železniške tarife pametne in kupčijske pogodbe pravične, vse drugo se bo dalo!

Iz Ljutomerke okolice. (Nemška t. r. j. a.) „Sl. Gosp.“ je enkrat grajal to, da so pri malenedelski šoli dobili lani otroci „nemška naznanila“ (spridečevala) v roko. Takih učiteljev, ki ali nalašč ali iz prevelike pokorščine do nadzornikov, katerim se menda golo nemško uradovanje jako dopade, z enakimi nemškimi „cajgnisi“ deco in stariše razveseljujejo, (?) je več. Čul sem, da tudi cezanjevski, veržejski in miklavški (od tega se nisem nadjal) učitelj starišem nemška naznanila pošiljajo, kar je zelo čudno in nerazumljivo. Da uradniki le nemške odloke in pozive ljudem pošiljajo, na to smo se žali Bog že navadili, dasiravno je to proti §. 19. drž. osnovnih postav in večkrat škodljivo za nekatere stranke; da pa učitelji, ki se kot „pedagogi“, nekateri tudi kot narodnjaki radi pobabajo, nemški z ljudstvom dopisovati hočejo; tega se nismo nadjali. Za kaj pa je tako šolsko naznanilo? Za to menda, da ga stariši in otroci čitajo ter razumó? Razumó pa stariši nemški? Malokateri. Vsaj še slovanski nekateri čitati ne znajo. Taki o velja o otrocih. Za taka šolska naznanila in druge šolske potrebsčine mora dajati novce kraj, ki šolski svet. Čudimo se torej, da

tisti naši slovenski možje, kateri so udje krajnega šolskega sveta, niso zoper to, da si učitelji za njih slovenski denar nemške reči kupujejo.

Iz mariborske okolice. (Pošta in Seidl.) Ako še ni znano bralcem „Sl. Gosp.“, da je milostljivi gospod Seidl v Kamei pred 3 leti pošto vpeljal, in da je bil g. Vraz, kteremu je Seidl 2krat učiteljski kruh tako ogrenil, da je učiteljstvo popustil, pozneje pa ob času Seidlove milostljivosti vendar le poštnar postal, zdaj še pošto zgubil. Pred pol letom se je naznanilo g. Vrazu, da pošta v Kamei do slednjega decembra 1877 preneha. Moralo ga je hudo zadeti, ker je bila pošta njegov kruh, posebno ker je nogo, katero si je pri vojaščini navražil, zgubil, in zdaj še celo orglarstva nikjer prevzeti ne more. Kamčanom, ki so res dobrega srca, se je vsmilil, ter je pet srenj, beri pet srenj, vlogo za pošto podpisalo, katero je srenjski pisac Draš Seidl na Dunaj, mesto poštnemu ravnateljstvu v Gradec poslal, ker je Seidl pravil, da bo sam šel k ministru in pošta mora ostati. Tukaj zdaj moramo tako soditi, da so pri ministerstvu Seidla že siti, drugače bi ga gotovo poslušali, in privolili, da bi vojak brez noge slednji kos kruha obdržal; tako trdosrčni na Dunaju niso! Slovenci pa iz tega prigodka lahko razsodimo sami, da ga ne moremo več voliti, ker ga na Dunaju ne poslušajo!

Iz Maribora. (Naša čitalnica) je imela 6. jan. občni zbor. G. tajnik je poročal o društvenem delovanju, z kojim se je zbor zelo zadovoljen kazal. Ravno tako je bilo poročilo denarničarja, katero kaže, da še vedno veliko bolje gospodari čitalnica nego nemški „Casino“, ki bode bržčas konkurs napovedal, čitalnica pa še vedno nekaj čez 200 fl. premoženja ima. Za novega predsednika je bil zopet stari izvoljen, za podpredsednika in ob enem tajnika g. Dr. Ulrich, za denarničarja tudi stari g. Škoflek, za odbornike gg.: dr. Dominkuš, dr. Ipavc, dr. Križanič in dr. Purgaj, in za namestnike gg. Jože Rapoc in drd. Slanec. Čitalnica ob enem naznanja svoj pustni in postni načrt. 20. januarja mali ples z šaljivo loterijo. 2. februarja svečanost v čast Fr. Preširna z besedo, deklamacijo, petjem in na zadnje z plesom. 17. febr. mali ples z glediščno igro. 3. marca veliki ples v šemah in kostimih — in postni dan mali ples z petjem. 19. marca beseda. 17. aprila beseda.

Od Pesnice. G. Seidl kot načelnik okrajnega odbora je tukajšnjim občinam dne 10. jan. t. l. naznanil, da se je proračun za leto 1878 napravil, kateri kaže 5594 fl. 43 kr. dohodkov in 25.557 fl. 53 kr. stroškov, tedaj ostane še starega dolga 19.963 fl. 10 kr. kateri se ima pri dači po 9% doplačilu poravnati. Naši občinski zastopi z takim dolgom niso prav zadovoljni, še menje pa z g. Seidlom. Veliko nezadovoljnost je pri nas vzbudilo pa tudi Seidlovo naznanilo, da se ima zaradi nekega občinskega sklepa občin Pesnicahof in Ranče

edina krajša cesta do železniške postaje „Pesnic-hof“ zapreti za naše okraje, da bodo tedaj naši ljudje daleč okrog morali peljati, preden na železniško postajo pridejo. Ova postaja je že itak od-ročna posebno od južno-izhodne strani, zato so tukajšnje občine že pred 2 letoma prošnjo vložile za prestavo železniške postaje na bolj primeren prostor, a prošnja je bila odbita, češ, da bi to preveč stalo denarja; vendar se je takrat opazka napravila od viš. ministerstva, da se ima bolj pripravna cesta napraviti do postaje; a sedaj nam hočejo še dosedajno cesto vzeto; ali je to skrb za obči blagor!?

Od sv. Marjete niže Ptuja. Velik del fare sv. Marjete, namreč Samušani, Tibovci, Prerad leži preko Pesnice, čez to vodo postavljene so brvi, pa takove, da se Bogu usmili. Tukaj omenim samo šolo obiskavajočih otrok. Videl sem v zimi te otročiče po štirih po brvi namrznjenej z ledom kakor valjar okroglo plaziti v nevarnosti, vsak trenutek v nakipjeno Pesnico padnoti. Nebi li srenjski predstojniki kterega najbližje brvi stan-jočega odbornika odredili, da se iz teh brvi led poseka, ali boljše brvi napravijo?

Iz žavske okolice. V Petrovčah nahajate se dve stranki, ki ste ena drugej vedno v laseh in si hudo nasprotujete, če tudi prav za prav sami ne veste, za kaj. Vsled tega so bile petrovške srenjske volitve dvakrat zaporedoma ovržene, ker je nasprotna stranka zoper nepovoljno volitev vsik-dar pritožbo vložila. Po takem je bila Petrovska občina skoraj celo lanjsko leto brez pravega žu-pana in tudi brez vsakega pravnega občinskega odbora. Kdo vé, kako dolgo bi še bile te zmeš-njave v Petrovčih trajale, ko bi ne bilo okrajno glavarstvo tej reči v okom prišlo. K tretjej volitvi prišel je namreč komisar iz Celja v Petrovče, da je na red in pravilnost pazil in še le pod njegovim nadzorništvom se je volitev pravilno zvršila. Žu-pana in odbor so pa morali v Celju voliti. V našej fari, kakor tudi po bližnji okolici, razsaja že precej časa znana kužna, vratna bolezen „dife-ritis“. Samo v našej okolici je že nad 50 otrok v tej bolezni umrlo, veliko pa jih je še bolenih. Vendar zdaj „diferitis“ pri nas jenjuje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nove volitve za deželni zbor štajerski in koroški bodo se vršile meseca februarja. Slovenci na Štajerskem smo se iz več-jega že porazumili o kandidatih, katerih pa ne bomo nemškutarjem v zasramovanje pred časom na nos obesili. — Na Kranjskem imajo 30. in 31. jan. volitev za kupčijsko zbornico. — V Trstu so morali par vročih lahonov zapreti, ker so se preveč jokali za umrlim italijanskim kraljem in obžalovali, da se mu ni posrečilo še Trsta Av-striji vzeti. — Na Tirolskem postopajo naši libe-

ralni ministri čedalje bolj ostro, te dni so veliko narodno društvo za deželo Tirolsko prepovedali.

— V Predarlskem so volitve že razpisane, ravno sedaj se vršijo volitve volilnih mož. — V Pragi delajo priprave za cesarjeviča Rudolfa, ki misli tam stanovati več časa, brž ko se iz Angleškega povrne domov. — V Levovu na Gališkem so 30 gospodov zarad veleizdajstva začeli tožiti, ka-terega so se baje krivi storili, ko so se pogovarjali o tem, kaj hočejo od svojih kandidatov za dopol-novalno volitev v državni zbor tirjati. — Državni zbor je pričel zborovati in pogovarjati se o novej nagodbi z Ogersko. Poslanci radi izostajajo, da jih hoče za sklepanje potrebno število zmanjkati. No, g. Seidl že ne utegne vstrajno na Dunaju sedeti, čeravno služi vsak den 10 fl. Slišimo, da se okoli Pohorja vozi, steze ogleduje — sedaj v snegu — in agitira za bližnje volitve. — Magjarski minister Tisza je vendarle hodil v Berlin in k Bismarku. Ponudil je temu, naj potegne z Magjari zoper Ruse; toda Bismark mu je dveri pokazal. Vsled tega je Tisza domov prišel ves pobit in potrt; govorica se je že raznesla, da se je ministro-vanja naveličal ter da hoče vse pustiti pa iti. — Znanega srbskega rodoljuba, dr. Miletiča, ima sedaj magjarsko ministerstvo pred sodnijo zarad veleizdajstva, kterega se je baje pred lanjskim krivega storil, ko se je pričel srbsko-turški boj. Ali priče se ne vjemajo. Vendar je državni pravdnik stavil predlog, naj obsodijo Miletiča na smrt, ali v zapor na žive dni. Sodnija še ni razsodila. — V Zagrebu v hrvatskem saboru se je predčitalo cesarjevo pismo kot odgovor na prošnjo hrvatskih poslancev, ki so prosili, naj bi se Dalmacija in vojaška Granica brž združila z Hrvatsko. Svitli cesar prošnje niso popolnem odbili, ampak rekli, da sedaj za to še ni priličen čas. To kaže, da se bodo Hrvatom ob svojem času narodne želje, ki so tudi želje Slovencev, gotovo spolnile. — Ne-srečnim prebivalcem Dugopolja v Dalmaciji, ki so lani od Turkov bili napadjeni in izropani, so svitli cesar darovali 5000 fl. — Rumunski knez bi rad imel avstrijsko Bukovino. To so nam nevarne želje!

Vnanje države. Italijanskega kralja Viktorja Emanuela so 17. jan. v Rimu pokopali. Novi kralj, njegov sin Humbert, je 34 let star in sluje kot sovražnik Avstrije, čeravno mu je mati bila avstrijska nadvojvodinja Adelheida. Nemški cesar-jevič Friderik je prišel na Italijansko, da se vdeleži kraljevega pogreba; naš cesar so v ta namen od-poslali nadvojvodo Rajnerja. — Bismark se trdno drži ruske zveze in po svojih listih nasvetuje, naj se turška gnjusoba popolnem iz Evrope pobriše, socijalni demokrati rohnijo pa zoper Ruse in prestra-šeni lutrovci prosijo, naj preneha „kulturna borba“, ker je le katoliškej Cerkvi na korist, katera vsled preganjanja še le bolj močna postaja. Bavarski deželni zbor je enkrat liberalnega ministra Lutz-a hudo izdelal, ker je skušal katoliške šole spremin-

jati v brezverske. — Nemškemu cesarstvu bo letos zmanjkalo 40 milijonov; francoske milijarde so že zapravili. — Francozi pa dobro gospodarijo, prihranili bodo 17 milijonov. — Angleži so slišali, da bi Francozi, Španjci, Italijani in Grki hudi bili, če bi Egipt ali Kandija prišla v angleško oblast. Vsled tega so Angleži precej omolknili in celó turškemu sultanu povedali, da mu z vojniki gotovo ne pridejo na pomoč. To je Turka tako potrló, da je sklenil Rusa iti prosit za mir ali vsaj za premirje. Grki so pa vsled tega silno iznemirjeni. Bojijo se namreč, da bi se iztočno ali turško prašanje ne rešilo brez ozira na njih, ker so do sedaj roke križem držali in gledali, kako so Slovani svojo kri prelivali v strašnem boju zoper turškega divjaka. Grki hočejo torej nekaj storiti, dokler je še čas in pošiljajo mnogo dobro orožanih prostovoljcev v Tesalijo, Epir in Kandijo. Tukaj so se kristijani že vzdignili zoper Turka in v Apokoroni proglasili provizorično ali začasno vlado. Turški sultan je starega velikega vezirja, Edhem-pašo, odstavil in na njegovo mesto pozval miruljubivega Hamdi-pašo. V ruski glavni stan je pa odposlal Server-pašo in Mehemed-pašo, naj skušata sklenoti mir z Rusi. Ali sta kaj opravila ali ne, to še ni znano.

Vojska za svobodo turških kristijanov.

Pretečeni teden je bil za Slovane neznano vesel in slovit, za Turke pa strašno žalosten in poguben. Če se jim ne posreči od Rusov brž miru izprositi, morajo pod strahovitimi udarci brž onemoči. Tretja turška vojska, namreč ona v Šipkinem klanecu je uničena, Niš od Srbov vzet, Barski grad v črnogorski oblasti, 150.000 Rusov na stezi v Adrianopol in Carigrad. Godilo se je pa tako: veliki knez Nikola je ukazal 3 generalom: Gurko-tu, Karzovu in Radeckiju iti črez Balkan; Gurko je to storil prvi in že 3. jan. prodril v Sofijo. Karzov je 2. 3. 4. in 5. jan. splezal skoz Trojanske klanee, kder je 4 turške šance vzel in 500 Turkov pobil ter zaplenil veliko živeža, obleke in streljiva. Njegovi ljudje so veliko trpeli, 70 vojakov mu je zmrznilo; toda 6. jan. je stal že unkraj Balkana v Kosnici in začel tiščati proti Filipopelnu. V Šipkinem klanecu je pa Radecki miren ostal do 9. jan. Med tem sta pa Mirski in Skobeljev tako opazno, prvi na izhodni, drugi na zapadni strani, po snegu in ledu zmuznili črez Balkan, da Turki nič niso slutili, kako so jim Rusi že za hrbtom; 9. jan. okoli 11. ure zgrabi Radecki od preja, boj se začne od vseh strani in ob 6. uri zvečer je cela turška vojska vlovljena namreč: 28.000 mož, 1000 konjev, 12 možnarjev za metanje bomb, 12 težkih in 86 drugih kanonov, 1200 zabojev patron, 200 vozov in 800 šotorjev. To je bil res strahovit udarec za Turka; dolgo in jako krvavo varovani Šipkini klaneci so z veliko in važno stezo vred zgubljeni, ruska južna armada, 80.000 mož, dere neprenehoma skozi dobljeno sotesko, veliki knez Nikola

sam je tudi ondi šel 14. jan. črez Balkan in se nastanil v Kazanliku na Tulovem polji; brzi kozaki pa so že zaseli železnico od Jambola do Jeni-Sagre in Karabunarja blizu vode Marice, ki teče malo niže mimo Adrianopelua. General Gurko pa od Sofije pred seboj tira Sulejman-pašo tako naglo, da so Turki že Tatarbazarčik zapustili, požgali in se pomeknili v Filipopel, kder utegne Sulejman zajet biti, ker mu Rusi od Šipke sem lahko pridejo za hrbet. Drugo slavno zmago pridobili se pa junaški Srbi; general Lešjanin je namreč vse zašancane vesi in hribe okoli Niša v naskoku vzel, 7. jan. Markovo kulo in Vlasko gnezdo, 8. jan. Gorico, 9. Vinik in 10. zvečer so se Turki udali Srbom. Knez Milan je v staroslavni Niš veselo obhajal svoj vhod, obdan od navdušenih Srbov; v trdnjavi so zaplenili 200 kanonov in 20.000 novih pušek, zajete turške vojake so razorožali in potem spustili. Srbska vojska, ki je do sedaj Niš oblegala, hiti urno in krepko na Kosovo polje v Prištino in Prizren; Belimarkovič je Vranjo vzel in nekateri srbski oddelki so že blizu Mitrovice in Prištine. General Nikolič pa stoji pred Novim-Varošem. Eden oddelek srbske vojske se je združil z Rumuni in napada Vidin. Ob Drini so bosenski Turki hotli vdreti v Srbijo, so pa bili odbiti. Tudi jih pomnoženo število vstašev nadleguje. Tretjo veliko zmago v pretečenem tednu so priborili hrabri Črnogorci. Dva meseca oblegovani grad v Antivaru se jim je na milost in nemilost udal; 2500 turških vojakov so vlovili, 12 težkih kanonov in 800 veder smodnika zaplenili. Veselje med Črnogorci je veliko in zmagoviti Petrovič hiti sedaj, da še se Skadarja brž polasti. Cesarjevič stoji pred Ruščukom ter je zvezo med Razgradom in Šumlo, potem med Šumlo in Slivno pretrgal. Turški prebivalci povsod bežijo v Carigrad in v Azijo, iz Adrianopelna je skoro vse pobegnolo. V Erzerumu se Turkom že tako slabo godi, da so se hotli vdati, če se jim pusti orožje, kar se jim je pa odbilo. Turško brodovje je hotlo vendar enkrat Rusom svojo jezo pokazati in je po 130 bomb spustilo v pomorska ruska mesta: Eupatorijo, Feodozijo in Anapo. Nekaj hiš se je podrló in par ljudi je bilo ranjenih, več pa Turk ni opravil in je zopet po morju dalje pobrisal.

Za poduk in kratek čas.

Nove črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

III. Kedar se začnejo višji peveljniki zaporedom odstavljati in menjavati, je to gotovo znamenje, da gre z vojsko rakovo pot. Preden se novi poveljnik z vsem zaznani, preteče vselej nekaj časa in ko namisli kaj zdatnega storiti, mora pripričati se, da je bil pravi trenutek zamudil. To je tem pogubniše, kedar nasprotnike vodi pogumen,

duhovit general, kakoršen je vsekako ruski junak Gurko. Sredi decembra p. l. je turški sultan ukazal Sulejmanu, naj zapusti podonavsko pobregje in z 30—40000 vojakov po železnici do Varne in odtod v Carigrad pride. Vendar to je bilo laglje rečeno, kakor pa storjeno; Sulejman je skoro le sam in z praznimi rokami prišel v glavno turško mesto. Tukaj je ogledoval nove šance, kojih je 54 navoženih; 30 večjih, vsaka z 10 kanoni, in 24 menjših, vsaka z 4 težkimi kanoni nasajena; skup je tedaj okoli mesta nastavljenih 396 kanonov. Iz Carigrada se je Sulejman odpeljal po železnici v Adrianopol, drugo glavno mesto evropske Turčije, in potem dalje v Filipopol, v Tatarbazarčik do Ihtimana, ravno prav, da je sam videl, kako so Turki pozaskokama pred strašnimi Rusi bežali. Ves začuden jih vpraša: zakaj bežite, vsaj so visoke Balkan planine, snegom in ledom pokrite, med nami in Rusi? Turki mu pa odgovorijo: hrabri Sulejman, mi tvoji vojaki smo stezo, ki pelja pri Babakonaku in Kamircah iz planin v Sofijo, skrbno varovali, toda strahoviti Rusi so planino pregazili in prišli nam za hrbet, nas zgrabili pri Teškešiju in natepli, da razpršeni bežimo na vse strani, Sofija je že v ruskih rokah, in če nimaš svoje slavne vojske seboj, beži tudi ti, sicer še te hitri kozaki ugrabijo. In tako je tudi res bilo. Na prizorju so se že bliskale dolge sulice brzih kozakov; Sulejman upadne srce, vkrene konja in beži nazaj v Tatarbazarčik. In prav je imel, 80.000 Rusov mu je bilo za petami. Godilo se mu je, kakor l. 1800. avstrijskemu generalu Melas-u, ko je Napoleon I. z vojsko naglo čez visoke Alpe vdrl na Laško ter pri Marengi našo nepripravljeno vojno razbil; godilo se mu je, kakor nekdanj Rimljanom, ko je sloviti Hanibal tudi tam, kder pozneje Napoleon I., vkljub silnej zimi prekoračil snežne planine in celó od 50 elefantov 20 spravil v Italijo in tukaj iznenadene rimske armade trikrat zaporedom in strahovito potolkel. Napoleon je rekel: kder zamore tovrni konj čez planino, ondi more tudi vojska čez. In Gurko je bržčas mislil, kder bolgarske koze spležejo čez Balkan, ondi si bo tudi moja vojska našla pot. Ljudje so z Turki vred pričakovali, da bodo Rusi zaradi hude zime nekaj časa v Orhaniji za planinami počivali, potem pa skušali silama vzeti turške šance pri Babakonaku. Tega pa prebrisani Gurko ni storil. Marveč si je poiskal in naredil novo pot čez Balkan nekoliko nasproti zapadu od Orhanija tako, da si tega Turki unkraj planine še niti domislili niso. Kdo bi si neki domislil, da bi 50.000 mož, z kanoni, konji, streljivom vred začelo spravljati se na primer iz Luč čez solčavske planine v Kamnik na Kranjskem, ali pa iz št. Andraša na Koroškem čez Golico v Ivnik in Zeleni travnik na Štajerskem, in sicer sred zime v najhujšem mrazu? In vendar so hrabri in neprestrašeni Rusi toliko djanje izvršili!

Slavni Gurko je svoje vojake v Orhaniji raz-

delil na 2 oddelka, prvi je moral voditi general Veljaminov od Vratega pri Orhaniji nad Omurgač čez Etropol-balkan v Žilavo unkraj planine, drugi pa je Gurko sam peljal iz Orhanija naravnost pod severnim znožjem Balkana, da bi z njim prodrli čez gore v Čurjan na ravan, na katerej je Sofija. Za ta oddelek so morali saperji carske garde z pomočjo Preobraženskega polka izsekati novo stezo. Delali so jo od 21.—25. dec. in sicer po noči, da bi jih Turki ne zapazili; po dne so pa spali in počivali. Steza izsekana je bila za velik kanonski voz široka; 24. dec. bi jim bila strahovita burja skoraj delo skazila; cesta je bila vsa ledena in polzka kakor steklo. Treba je bilo led sekati, da so mogli z kanoni naprej; celih 24 ur so delali, preden so jih na 5000 črevljev visoki vrh Balkana spravili; 26. dec. zvečer so začeli iti navzdol, toda le po noči, da jih Turki niso zapazili. Gomazenje na vdol bilo je veliko težavnije, kakor na vzgor; kanone so imeli na vrhvi ter jih spuščali od drevesa do drevesa; vozove za streljivo so prazne prevažali in streljivo: kroglice, patrone in smodnik čez planino nosili, 4 ure hoda; 31. dec. bila je po 6nočnem delu vsa vojska in vsa vojna sprava srečno zbrana unkraj Balkana v Čurjanu. Veliko več pretrpel je pa Veljaminov oddelek; tukaj so morali kanone raz lafet vzeti, na sani naložiti in samotež čez planino spravljati. Turki so še le 30. dec. zapazili Veljaminovo četo. Silno so se prestrašili. Kar na nos na vrat zapustijo šance pred Babakonakom in se pri Teškešiju postavijo Rusom v bran. Skoro vsako hišo spremenijo v malo trdnjavo. Previdni Gurko pa ne da Turkov od preja napasti, ampak tukaj ukaže le močno streljati v nje, dokler jim general Rauch in Kurov nista prišla od dveh strani za ledje. Na enkrat zadoni strahovito hurrá-klicanje; Rusi zgrabijo Turke od vseh strani, ki začnejo bežati, kamor je le kdo mogel; večina je ulovljena ali posekana; med ulovljenci bil je tudi angleški obrist Baker. Ta stari grešnik je v Aziji in Evropi dolgo Rusom kljuboval, sedaj se jim mora vlovljen pokoriti. Novega leta den so utrujeni Rusi počivali, 2. jan. pa že hitro prodirali proti Sofiji, kder so 3. jan. veseli vhod obhajali. Turki so namreč mesto sami radi zapustili potem, ko so 496 let v njem kristijane strahovali. Mesto ima neizmerno lepo lego. Na veliki in rodovitni ravani, obrobjeni od balkanskih planin, je pozidano na vелеvažni veliki stezi iz Carigrada v Niš in od Sistove ob Donavi do Soluna na egejskem morju. Sofija ima mnogo turških cerkv, stolno cerkev greškega nadškofa, stolno cerkvo katoliškega škofa, 2 katoliška samostana in okoli 50.000 prebivalcev, med njimi največ Bolgarov. Ti so Ruse z veseljem pozdravili in generala Gurko-ta spremili v stolno cerkvo, kder je bila velika zahvalna meša za priporjeno svobodo.

Smešničar 3. Oba vesela. „Kako živiš z svojo novo poročeno ženkico?“ vpraša prijatelj

prijatelja v družbi. „Prav veselo“, odgovori vprašani. Ona meče lonce, sklède, piskre in kar koli njej pod roko pride v me. Če me zadene, se veseli ona, če pa ne, se veselim pa jaz, in tako sva obadva vesela!

Razne stvari.

(G. Žnidaržič) lekar v Brežicah, načelnik okrajnemu zastopu in deželni poslanec, je od narodne slovenske stranke postavljen za kandidata v brežiškem, kozijanskem in sevniskem okraju. Blagi gospod je v deželnem zboru v Gradcu pokazal, da mu je mar za težave in potrebe svojih slovenskih, kmetiskih volilcev. Volimo ga zopet in enoglasno!

(Marburger-Zeitung) srbi brž izvedeti slovenske kandidate za deželni zbor ter je v ta namen polzeve rogljice potisnila na svetlo in objavila ta-le od nje izmišljeni imenik kandidatov: Dominkuš, Radaj, Herman, Geršak, Kosar, Bobinc, Šuc in urednik „Slov. Gospodarja“. No, slednji tukaj javno izreče, da še nikoli niti mislil ni na kandidaturu, pač pa se bo držnil dragim Slovincem gledè volitev po svojem najboljšem znanju in prepričanju prav svetovati in k zmagi narodnih poslancev pripomagati!

(Zmrznil) je M. Sobinšek pri št. Martinu pri Šaleku, ker se je bil žganjice napil in na poti obležal.

(Velik pretep) je bil v Račah med fanti iz Rač in Podove. Delavca Franca Auer-ja so ubili. Podovski kovač je neki najbolj hlabro udrihal.

(Celjska sodnija) je J. Gokoviča iz G. Gorice na 10 let v težko ječo obsodila, ker je lani hotel ženo in 2 otročiča z arsenikom zastrupiti.

(„Brencelj“) Prva številka X. letnika je 15. jan. v Ljubljani izišla na svitlo z 2 posebno dobrih velikima podobama in mikavno besedo.

(Iz Celovca) prevažajo iz tamošnje javne bolnišnice ob zimskem času mrlice v Innsbruck na vseučilišče, kder jih pri poduku prihodnjim zdravnikom razsekavljajo.

(Za uboge Črnogorce) je poslal č. g. Peter Cizej 2 fl. č. g. Ant. Šibal 5 fl.; g. dr. Filip Terč daroval 1 fl.

(Nove zemljiščne knjige) se bodo začele spisovati za katastralno srenjo Samarkovo 11. febr. t. l. Naj vsak pazi na svoj „grunt“ in jegove mejaše.

(Razpisana služba) za sodnijsko slugo pri c. k. sodniji v Gornji-Radgoni je razpisana do 10. febr. Prošnik mora slovenski znati.

(Učiteljska služba) pri sv. Barbari v Halozih je razpisana do 15. febr. Plačilo znaša 550 fl. Stanovanje prosto.

Dražbe III. 22. jan. Jakob Strohmayr 1400 fl. v Lučanah, Peter Jaušovec v Gornji-Radgoni; 25.

jan. Simon Pašek v Vižingi 4000 fl., Janez Wunder v Mahrenbergu 2000 fl., Henrik Zimmermann 15.000 fl. v Gornji-Radgoni, Franc Muršec v Sevnici 603 fl.; 30. jan. Anton Held v Mahrenbergu 400 fl.

Loterijske številke:

V Trstu 12. januarja 1878: 75, 29, 76, 38, 36.
V Lincu „ „ 49, 57, 52, 27, 14.
Prihodnje srečkanje: 26. januarja 1878.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 63.80 — Srebrna renta 67.10 — Zlata renta 74.61 — Akcije narodne banke 811 — Kreditne akcije 221 — 20Napoleon 9.50 — Ces. kr. cekini 5.61 — Srebro 103.80.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁸⁹/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.

Mesta	Pšenica	Rž	Jecmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor	9 50	6 20	5 39	3 20	6 50	6 40	8 —
Ptuj	9 60	6 20	5 40	3 35	6 40	5 60	6 10
Ormuž	8 80	6 80	5 40	3 55	5 —	7 80	4 60
Gradec	9 3	5 95	5 96	3 59	6 17	6 30	7 17
Celovec	9 34	6 32	6 20	3 —	5 18	4 46	6 86
Ljubljana	9 75	5 36	5 3	3 25	6 40	5 36	6 50
Varaždin	8 80	7 20	5 80	3 60	6 20	7 10	7 —
Zagreb	8 90	6 80	5 20	3 60	5 80	6 60	6 80
Dunaj	12 —	8 57	10 42	7 45	8 10	—	—
Pešt	10 75	7 40	8 50	6 50	7 15	5 —	—

Služba organista in mežnarja

je razpisana pri sv. Mihaelu blizu Rogaca. Službenik dobi stanovanje z 3 sobami, klet za vino, klet za rejo, en vrt, vsako leto vinsko berengo po 6 polovnjakov, pšenice po 5, zmesnega žita po 16—18 vaganov ali mecnov, ¹/₂ plačila od zvočenja in drugo cerkveno plačilo, kakoršno mežnarjem in organistom navadno gre, vrh tega še gosposkina oklicavanja. Prošnje se naj vložijo do 15. februarja t. l.

Žetale 11. januarja 1878.

Juri Pulko,
cerkveni ključar in župan.

Fant

šolo dovršivši, slovenskega in nemškega jezika več, vzame se v moji tiskarni v nk.

J. M. PAJK
v Mariboru (Marburg).